

ОПТИМІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ НА КАФЕДРІ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ

М.Д. Чемич, д-р мед. наук, професор,
Н.І. Ільїна, канд. мед. наук, доцент,
В.В. Захлебаєва, канд. мед. наук,
Сумський державний університет

Створення умов для отримання сучасної інформації та її успішного засвоєння є важливим напрямком удосконалення медичної освіти в Україні. Це досягається виданням сучасних посібників, монографій, методичних вказівок, унаочнень, а також впровадженням у навчальний процес інноваційних технологій.

Особливістю вивчення інфекційних хвороб, оволодіння практичними навичками з діагностики і лікування, необхідними у подальшій практичній діяльності лікаря, є наявність труднощів, пов'язаних зі специфікою цієї галузі медицини. Це насамперед зменшення кількості госпіталізованих хворих в інфекційний стаціонар, сезонність захворювань, а також відсутність багатьох нозологічних форм, таких, як чума, сказ, правець тощо. Тому, на нашу думку, подальше вдосконалення навчального процесу можливе завдяки широкому впровадженню комп'ютерних технологій.

На кафедрі інфекційних хвороб Медичного інституту навчаються лікарі-інтерни спеціальностей “Інфекційні хвороби”, “Загальна практика-сімейна медицина.”, “Внутрішні хвороби”, “Хірургія”, “Педіатрія”, “Акушерство і гінекологія”, “Радіологія”, “Неврологія”, “Патологія і анатомія”, “Ортопедія та травматологія”, “Пульмонологія та фтизіатрія”. Інтерни останніх 8 спеціальностей оволодівають загальними знаннями з етіопатогенезу, клініки, діагностики і профілактики ВІЛ/СНІДу та особливо небезпечних інфекцій. Лікарі-інтерни “Загальної практики-сімейної медицини” та “Внутрішніх хвороб” опановують знання, вміння та практичні навички з діагностики і лікування найбільш поширених інфекційних хвороб в амбулаторних умовах, надання першої лікарської допомоги при виникненні невідкладних станів, проведення специфічної профілактики, протиепідемічних заходів в осередку інфекції, диспансерного нагляду за реконвалесцентами та носіями.

Програма інтернатури зі спеціальності “Інфекційні хвороби” розрахована на півтора року. Навчання за заочним циклом лікарі-інтерни проходять на базах стажування

(інфекційні стаціонари ЦРЛ, Сумської обласної інфекційної клінічної лікарні ім.

З.Й. Красовицького, міської лікарні № 4). За очним циклом заняття відбуваються на

кафедрі інфекційних хвороб СумДУ, розміщеній на базі СОКІЛ ім. З.Й. Красовицького.

Лікарі-інтерни працюють згідно із графіком у відділеннях крапельних інфекцій, кишкових інфекцій, вірусних гепатитів, реанімації, гіпербаричної оксигенації, гепатологічному центрі та приймальному, а також мають щомісяця по 2 нічних чергування. Клінічна база оснащена сучасною апаратурою для діагностики та лікування інфекційних хвороб.

Практичні та семінарські заняття з інтернами проводять досвідчені викладачі. Для кращого оволодіння спеціальністю співробітниками кафедри підготовлено і видано 1 монографію, 13 навчальних посібників, 1 довідник, понад 40 методичних рекомендацій. Створено власний “Електронний навчальний посібник з інфекційних хвороб”, відеофільми:

“Практичні навички у клініці інфекційних хвороб”, “Протиепідемічні заходи в осередку холери”, “Протиепідемічні заходи при виявленні хворого з підозрою на SARS”. Створено власний комп’ютерний банк тестових завдань для контролю знань інтернів.

Навчальні кімнати для лікарів-інтернів укомплектовані сучасними комп’ютерами. Семінарські заняття проводяться з використанням мультимедійного проектора шляхом слайдових презентацій, які готують самі інтерни. Більш глибокому вивченню предмета сприяє складання ними ситуаційних завдань, тестів відповідно до теми заняття.

Мультимедійні презентації інтенсивно використовуються, крім практичних і семінарських занять, на лекціях, особливо для демонстрації тих патологічних процесів, прояви яких неможливо продемонструвати на даний час у клініці за відсутності хворих з даною нозологією.

Важливим аспектом оптимізації навчального процесу є залучення інтернів до науково-дослідницької роботи. Ми відійшли від традиційної практики написання рефератів на ту чи іншу тему, а рекомендували лікарям-інтернам теми для наукових розробок, результати яких вони доповідають на науково-практичних конференціях і публікують у вигляді тез.